

РЕШЕНИЕ

№ 680

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Невена Б. Г.а
като разгледа докладваното от Светла Станимирова Въззивно търговско дело № 20231001000508 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба на ищеца в първата инстанция **„ЮПЕЙ“-ЕООД** против решение №502 от 13.04.2023 г. на СГС, ТО, VI-16 състав, постановено по т.д.№ 1158/2021 год. в частта му, с която са отхвърлени предявените от дружеството срещу „ЕВРО ПЕЙМЪНТ ГРУП“ ГМБХ, Федерална Република Германия, вписано в регистъра на Районен съд - Франкфурт ам Майн с № HRV 74761 искове както следва:

- главен иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща възнаграждение по Договор за услуги от 02.07.2018 г., дължимо за периода 01.03.2019г. - 31.08.2019г.;

- евентуален иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща **обезщетение** по чл.47, ал.2 ТЗ;

- евентуален иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща **обезщетение за недадено двумесечно предизвестие за прекратяване на договора**, дължимо за периода 01.03.2019 г. - 01.05.2019 г., както и в частта за разноските.

Жалбоподателят излага доводи за неправилност на решението в обжалваните части поради нарушение на материалния закон и необоснованост. В жалбата са изложени подробни и конкретни доводи за това. Твърди, че липсва волеизявление за разваляне на договора, от кореспонденцията между страните никъде не се споменавало за неизпълнение на задълженията на ищеца или пък за лошо изпълнение. Неправилен бил

изводът на съда, че в договора липсва уговорка за месечно възнаграждение. Твърди също, че уговорката за възнаграждение по договор за изработка е симулативна и това било видно от кореспонденцията между страните. Страните не са желали да бъдат обвързани от уговорките в т.нар. договор за изработка, за да може заплащането да бъде не за престация на труд, а за определен резултат. Моли въззивния съд да отмени решението и уважи изцяло исковите претенции по т.1 от петитума на ИМ, *т.е. отхвърлените искове, за които решението се обжалва*. Претендира и разноски за двете инстанции.

В срока по чл.263 ГПК **ответникът „Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ**, чрез пълномощника си **адв.С. П.** е подал писмен отговор, в който оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Подробни доводи са развити в отговора.

Софийският Апелативен съд, търговско отделение, 9-ти състав, като провери обжалвания съдебен акт във връзка с оплакванията в жалбата, доводите, развити в отговора и събраните доказателства, приема следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в законния срок. Разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА** поради следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно – законосъобразно и обосновано. Фактическите констатации на съда са базирани на събраните доказателства, правните изводи съответстват на установените факти и на приложимите законови разпоредби на ЗЗД, тълкувани в светлината на относимата в случая Директива 86/653/ЕИО, с която е въведена закрила на търговския представител като по - слаба страна в правоотношението с търговец. Поради това и на основание чл.272 от ГПК въззивният съд изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд. Във връзка с доводите, наведени във въззивната жалба, намира следното:

От събраните в производството писмени доказателства се установява следното:

Между страните **„ЕВРО ПЕЙМЪНТ ГРУП“ ГМБХ**, немско дружество и **„ЮПЕЙ“-ЕООД** бил сключен **Договор за услуги от 02.07.2018 г.**

„ЮПЕЙ“ ЕООД в качеството му на *агент* следвало да изпълни по възлагане на **„Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ**, обозначено като *възложител*, следните дейности: извършване анализ на пазара; анализ на конкурентите; подкрепа при установяване мрежа за продажби; избор и подход към нови клиенти; довеждане на клиенти. Тези дейности касаели източноевропейския пазар, но не били ограничени само до него - § 2 от договора. Агентът бил отговорен за набирането на клиенти, но не бил упълномощен да сключва с тях договори от името на възложителя.

В § 4 от договора във връзка с възложените дейности страните

изрично уговорили **„ЮПЕЙ“ ЕООД** да дължи изпълнението на следните **услуги**: *разработка на подробен анализ на пазара в 2 части*: на източноевропейския пазар на плащания и на пазара на он-лайн игри и други области на търговската дейност на възложителя; *създаване на концепция за развитие на пазара* и развитие на подходяща мрежа за дистрибуция; *набиране и назначение на нови партньори*, доставчици и търговци (клиенти); планиране и изпълнение на маркетингови дейности в съответствие с договорените цени на мениджърско ниво от „Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ и *въвеждане на търговската марка на „Евро Пеймънт Груп“ на източноевропейските пазари* в областите на търговска дейност на възложителя.

За изпълнението на услугите, детайлизирани в § 4, **агентът имал право на възнаграждение в размер на 7 500 евро за изготвяне на част 1 от пазарния анализ**, а за част 2 – 12 500 евро. За представяне на концепцията за развитие на пазара – 35 000 евро, а за планиране и изпълнение на маркетингови дейности – 25 000 евро. Въвеждането на марката обуславяло заплащане на възнаграждение от 10 000 евро. За осигуряването на 24 нови клиенти агентът получавал фиксиран бонус от 10 000 евро. При увеличаване обема на транзакциите с 20 милиона евро, агентът получавал бонус от 20 000 евро, а за всеки доведен клиент - възнаграждение (такса за изпълнение) в размер на 20 % от маржа на продажбите на този клиент.

Договорът е сключен за срок от 1 година и с период на действие 01.09.2018 г. - 31.08.2019 г., но всяка страна разполагала с правото да го прекрати с 2-месечно предизвестие - §10 от договора.

С Писмо за прекратяване от 22.02.2019 г. възложителят уведомил „ЮПЕЙ“ ЕООД, че **качеството на предоставените услуги не отговаряло на нивата в съответната област на търговска дейност и затова прекратява договора, считано от 01.03.2019 г., като дължимите възнаграждения следвало да бъдат уредени, съгласно договорености, постигнати с трето лице - Ви Пи Глобал Сейлс енд Маркетинг.** Ищецът отговорил с покана за заплащане на обезщетения за претърпени от невалидното прекратяване на договора вреди.

В производството са представени извлечения от разменена по електронен път кореспонденция между управителя на ищеца Ц. С. и трети лица, от съдържанието на които не могат да бъдат установени конкретни факти от значение за предмета на делото.

В производството са приети заключения на **съдебно-счетоводна и съдебно компютърна експертизи**, които обаче въпреки положените от вещите лица усилия и при осигуреното от страна на ответника съдействие, *не установяват факти от предмета на доказване, а установяват, че в системите, използвани от „Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ липсват записвания на клиенти, осигурени от „ЮПЕЙ“ ЕООД, включително търговците, посочени от ищеца като осигурени от него нови клиенти не фигурират в*

системата, с изключение на дружеството Инфинокс, но без отразяване на някаква връзка с „ЮПЕЙ“ ЕООД, като допълнителното заключение не установява в системата на ответника да са налице записи по отношение на физическото лице Ц. С..

Съдебно-техническата експертиза установява, че възстановяване на кореспонденция, изпратена от електронни адреси: ts@europaymentgroup.com ts@europaymentgroup.eu, които вече са неактивни, не е възможно.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Предмет на въззивна проверка е решението само в частта, с която са отхвърлени исковете за сумата 45 000 **евро** - възнаграждение по Договор за услуги от 02.07.2018 г., дължимо за периода 01.03.2019 г. - 31.08.2019 г., заявена и на евентуално основание като обезщетение по чл.47, ал.2 ТЗ; евентуално представляваща **обезщетение за недадено двумесечно предизвестие за прекратяване на договора, дължимо за периода 01.03.2019 г. - 01.05.2019 г.**

Очевидно е, че въпросът за евентуалната дължимост на възнаграждението *като месечно* по процесния договор **е спорен както пред първата, така и пред настоящата инстанция.**

Видно от уговореното в §2 – Предмет на договора и §4 – Обхват на услугите, подписаният между страните договор от 02.07.2018г., наименован като Договор за услуги, *съдържа в себе си елементи както на договор за изработка, така и на договор за търговско представителство.* Този извод се налага поради следното:

Разпоредбата на чл.258 ЗЗД дефинира *договора за изработка* като договор, при който изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна, а последната – да заплати възнаграждение.

Процесният договор е сключен между немско и българско дружество, като страните по него са посочени като **възложител и агент**. Целите, които са поставени да бъдат изпълнени посредством договора, са посочени в преамбюла на договора - *в контекста на планираното разширяване на Възложителя на източноевропейския пазар* (предлагаш услуги в областта на он-лайн плащанията, мобилните плащания и гейтуей услугите), външната експертиза е много необходима с оглед на предвиждането на подходящи приготовления и създаването на подходящи структури за предстоящото навлизане (стъпване) на възложителя на пазара.

Възложителят заложи времева рамка от две години от началото на дейностите по договора до стъпването (навлизането) на пазара.

С оглед набелязаните цели с договора, страните са приели, че към момента на сключване на договора *възложителят не развива търговска дейност на посочения пазар и с оглед предстоящо бъдещо предлагане на*

услугите му, върху „ЮПЕЙ“ ЕООД е възложено **разработване на подробен анализ на пазара** (на плащания и онлайн игри), **създаване на концепция за развитие на пазара и на подходяща мрежа за дистрибуция** - §4 /1/. Тези дейности се отнасят към предмета на договор за изработка, при който се дължи определен резултат от извършване на съответните фактически действия - изготвен пазарен анализ, създадена концепция, осигурени дистрибутори.

За посочените дейности в §5/1/ са предвидени и съответните **възнаграждения** – **общо 20 000 евро за пазарния анализ** /7 500 евро за част 1 и 12 500 евро за част 2/ и **35 000 евро за концепцията**. Така уговорените права и задължения на страните сочат на извод, че *част от възложените върху „ЮПЕЙ“ ЕООД дейности и насрещно поетото задължение за заплащането им определят договора като такъв за изработка*. Изпълнителят - агент следва да извърши уговорените пазарни анализи и концепция в уговорения срок, а възложителят следва да приеме извършената работа и да заплати уговореното възнаграждение, посочено по-горе.

Както правилно е приел и първоинстанционният съд, в предмета на договора са включени и дейности - *установяване на мрежа за продажби, избор и довеждане на нови клиенти, без сключване на договори с тях, осъществяване на маркетингови дейности и въвеждане на търговската марка на възложителя на пазара* - които сочат на **договор за търговско представителство**. Същността на търговското представителство е подробно разгледано от първоинстанционния съд в светлината на **чл.2, т.1 от Директива 86/653/ЕИО** - „**търговски представител**“ е самостоятелно зает посредник, който има дълготрайни пълномощия да договаря продажбата или покупката на стоки от името на друго лице, наричано „принципал“, или да договаря и сключва такива сделки от името и за сметка на този принципал. Българският Търговски закон също дефинира в **чл.32, ал.1 ТЗ търговския представител** - лице, което самостоятелно и по занятие сътрудничи на друг търговец при извършване на търговската му дейност, като същият може да е овластен да извършва сделки от името на търговеца (пряко представителство) или от свое име и за негова сметка (косвено представителство). Но липсата на такова овластяване не изключва отношенията да са основани на представителство.

Посочените по-горе дейности, уговорени в §2 и §4 от договора, представляват оказване от страна на агента на съдействие за навлизане на пазара и осигуряване на потенциални клиенти за търговеца - принципал. За изпълнението на тази дейност е уговорено както възнаграждение в определен размер – 25 000 евро за маркетингови дейности и 10 000 евро - за въвеждане на марката на възложителя на пазара, така и бонуси и комисионни - § 6 от договора, размерът на които е обвързан от осигурените нови клиенти и обема на увеличение на предоставените от принципала услуги, с оглед тези нови клиенти, както и възнаграждение в размер на 20 % от маржа на продажбите на тези клиенти.

При тези разсъждения настоящият състав абсолютно споделя извода на първоинстанционния съд, че **процесният договор има комплексен характер и представлява договор за търговско представителство, с елементи на договор за изработка**, тъй като върху агента са възложени конкретни дейности, за които дължи на възложителя-принципал определен резултат, а последният дължи възнаграждение.

Неоснователни са доводите във въззивната жалба, че уговорката за възнаграждение по договор за изработка е симулативна.

Събраните доказателства и тълкуването на договора съобразно критериите на чл.20 ЗЗД, за да се изясни действителната, а не предполагаемата воля на договарящите, не установяват изразената в договора воля по отношение на уговорените дейности и дължимото за изпълнението им възнаграждение да е симулативна. Ищецът твърди наличие на **относителна симулация** - действителното желание на страните било за извършването на дейностите през периода на действие на договора да се поражда насрещно задължение на принципала за заплащане *на месечно възнаграждение от 7500 евро*. Такава уговорка в никакъв случай не квалифицира отношението като трудово, което ищецът твърди страните да са се стремили да избегнат, тъй като изпълнителят „ЮПЕЙ“ ЕООД е юридическо лице, а то по дефиниция не престира работна сила. Ако действително са имали воля за това, не е имало никаква пречка страните да уговорят изрично заплащане на месечно възнаграждение в конкретен размер за извършени в полза на принципала дейности, а допълнителни плащания да са били дължими с оглед постигнати високи резултати, каквито реално са предвидени в договора. Затова твърденията за симулативност на договора за изработка, респ. за уговорено месечно възнаграждение в размер на 7 500 евро по договора за търговско представителство, са недоказани в процеса. Съгласно §5 от договора, изпълнителят получава възнаграждение в конкретно уговорен *еднократен размер* срещу действителното предоставяне на всяка една от услугите.

Освен това, както е разсъждавал и първоинстанционният съд, дейностите по изготвяне на пазарен анализ и разработване на концепция не са такива, които да са дължими като постоянна престация за целия едногодишен срок на действие на договора. *Удовлетворяване на кредиторския интерес предполага краен продукт - изготвен пазарен анализ и концепция, с оглед престирането на които резултати е дължимо и съответното възнаграждение*. Противно на всяка икономическа логика е възложителят да заплаща месечно възнаграждение за самия процес на създаване на крайния продукт.

От представената от ищеца кореспонденция е видно, че е липсвало съгласие на ответника възнагражденията да бъдат уговаряни като месечни такива (съгласно имейл, изпратен на 12.06.2018г. от представител на ответника до управителя на ищцовото дружество). В същото ел.пismo

изрично е заявено, че уговорените суми се дължат след постигането на определени резултати или цели, уговорени с Договора, за които „ЮПЕЙ“ ЕООД следва да издаде фактури.

Все в подкрепа на този извод са и представените по делото фактури, издадени от ищцовото дружество. Фактурите за предоставени услуги са за суми, различни от 7 500 евро – 12 500 евро, 10 000 евро, 15 000 евро, но съответстват на суми, дължими за конкретни дейности по договора. Няма съмнение, че действителната воля на страните е за пораждане на комплексно правоотношение с елементи на изработка и договор за търговско представителство, а не за заплащане на месечно възнаграждение в размер на 7 500 евро.

С Писмо от 22.02.2019 г. възложителят-принципал е развалил договора, считано от 01.03.2019 г. поради неизпълнение на „ЮПЕЙ“ ЕООД. Волеизявлението за едностранно прекратяване на договорното правоотношение е основано на §10, ал.2, изр.2-ро от Договора - *поради възникнали важни причини, а именно обстоятелството, че „...естеството и качеството на предоставяните услуги не отговарят на очакваните нива в съответната област на търговска дейност.“*

Изразът „важни причини“ няма нито законово, нито договорно определено съдържание, следователно основание за прекратяване на договора може да бъде всяко обстоятелство, което с оглед съдържанието на конкретната облигационна връзка следва да се приеме като съществено за изпълнението на договора и при неговата липса или наличие /в зависимост от конкретния случай/, действието на договора следва да бъде прекратено. В настоящия случай, видно от писмото от 22.02.2019г. и от приложената по делото ел. кореспонденция между страните, ищецът не е изпълнявал точно и добросъвестно, съобразно приетите технически изисквания, договорните си задължения.

В решение № 76/13.07.2017 г. по т.д. № 1037/2016 г. на ВКС , I т.о, постановено по реда на чл.290 ГПК е прието, че **правото да се развали двустранен договор е преобразуващо по своя характер.** Същото се упражнява с едностранно волеизявление и възниква при наличие на неизпълнение по един двустранен договор. Прието е, че в чл.87, ал.1 ЗЗД са уредени елементите от фактическия състав, като **общото правило е, че договорът се разваля от изправната страна с извънсъдебно едностранно изявление до длъжника**, като упражняването на това право се предпоставя от предупреждение, свързано с искане за изпълнение в подходящ срок (ако такъв се предоставя), както и с изявление, че договорът се смята за развален в случай на неизпълнение в дадения срок. Разпоредбата на чл.87, ал.1 ЗЗД, установяваща предпоставки за едностранно прекратяване на двустранни договори при виновно неизпълнение, е диспозитивна и страните по договора са свободни и могат да се отклонят като уговорят други условия и начин на разваляне. Когато развалянето се извършва извънсъдебно, прекратителното

действие настъпва от момента на получаване на предупреждение от длъжника и след изтичане на срока, а ако такъв не е следвало да бъде даден, от момента на достигане на уведомлението до длъжника.

Следователно правото да се развали договора е преобразуващо субективно право, което се упражнява чрез едностранно изявление на кредитора, отправено до неизправния длъжник, без да е необходимо съдействието на насрещната страна. *Упражняването на правото е насочено към правна промяна - прекратяване на облигационната връзка като доколкото договорът е двустранен, с развалянето му изправната страна се освобождава от собственото си задължение.* Необходимо е да се прави разлика между упражняване от кредитора на предоставено му от закона право едностранно да развали един двустранен договор поради неизпълнение на насрещната страна, което се осъществява чрез отправяне на едностранно волеизявление и от друга страна - получаване на уведомлението от неговия адресат - длъжника, което има значение за настъпване на последиците на развалянето. Регламентацията по чл.87 ЗЗД касае самото субективно право на разваляне на двустранен договор - кой е негов титуляр, при какви предпоставки може да се упражни, по какъв начин и в какъв срок, а разпоредбата на чл.88 ЗЗД урежда правните последици на развалянето.

При разваляне на договора поради неизпълнение от страна на възложителя, ищецът носи тежестта да докаже точно изпълнение на задълженията си по договора. В хода на производството ищецът не е доказал изпълнение на задълженията си нито по договора за изработка, нито по договора за търговско представителство, срещу което да претендира заплащане на възнаграждение за процесния период.

Затова и правилно е прието от първата инстанция, че **е налице неизпълнение**, което е породило правото на ответника „Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ да развали договора по силата на уговореното в §10, ал.2, предл.2, като се освободи от правната връзка, която не е била годна да удовлетвори интереса му. С развалянето не е предоставен срок за доброволно изпълнение, който при срочен договор и при твърдения за некачествено/ несъответно на възложеното изпълнение, не е и било необходимо да се предоставя, в който смисъл е Решение №132 от 28.01.2015г. по т.д. № 1846/2013 г., I т.о на ВКС. **Затова с достигане на изявлението на кредитора до агента „ЮПЕЙ“ ЕООД договорът е развален.**

Развалянето на договора по правило има обратно действие, освен при договорите за продължително или периодично изпълнение - чл.88, ал.1, изр.1 ЗЗД. Тъй като договорът, както бе посочено по-горе, е с комплексен характер и представлява договор за търговско представителство с елементи на договор за изработка, то по отношение на дейностите, предмет на изработката, изразяващи се в изготвяне на анализ на пазара и разработване на концепция (*необходим е краен резултат, а не продължително еднотипно престиране*), **има обратно действие**, но по отношение на търговското

представителство (който е договор за продължително или периодично изпълнение) , няма, т.е. развалянето по отношение на него действа **занапред**.

Договорът за търговско представителство е такъв за продължително или периодично изпълнение, тъй като страната, дължаща характерната престация - изпълнителят, е поел задължението да извършва една и съща по вид дейност през целия срок на договора - да съдейства на търговеца-принципал като осигурява нови клиенти, които да потребяват услугите му. Този извод следва от дефинирането на понятието „**задължения с продължително изпълнение**“, направено в Решение №147 от 31.10.2019г. по т.д. №50178/2016г., I г.о на ВКС – тези, при които длъжникът трябва непрекъснато в течение на определено време да извършва или да не извършва определени *еднакви по същество действия* - продължително да прави или да не прави нещо.

В случая исковете се основават на последиците на прекратяването за в бъдеще именно на търговското представителство.

С развалянето на договора поради неизпълнение от страна на ищеца всички задължения на „Евро Пеймънт Груп“ ГМБХ за извършване на плащания по този договор са отпаднали и не могат да бъдат основание за реализиране на договорната му отговорност. А това означава, че **не се дължи сумата 45 000 евро като месечно възнаграждение от 7 500 евро до изтичане на срока на договора** (за периода 01.03.2019 г. 31.08.2019 г.), тъй като е развален от ответника поради упражняване на възникнало потестативно право на разваляне, уговорено в §10,ал.2, предл.2 - поради неизпълнение на „ЮПЕЙ“ ЕООД, което не е доказало точно изпълнение на задълженията си.

Затова главно заявеният иск се явява неоснователен, поради което правилно е отхвърлен.

Сумата от 45 000 евро е **заявена и на евентуално основание като обезщетение по чл.47, ал.2 ТЗ**. Поради отхвърлянето на главния иск се е сбъднало процесуалното условие за разглеждане и на евентуално заявените искове.

Според тази законова разпоредба, договор, сключен за определен срок, може да бъде прекратен преди неговото изтичане, ако страната, която иска прекратяването, плати на другата страна причинените вреди.

В конкретния случай, както бе изложено по-горе, договорът е развален преди изтичане на срока не поради желанието на принципала, а поради неизпълнение от страна на агента. Както стана въпрос, това красноречиво се установява от разменената между страните кореспонденция, а също и от заключенията на съдебно-счетоводната експертиза – основно и допълнително.

Обезщетението п чл.47,ал.2 ТЗ е дължимо само в хипотезата на изправност на търговския представител, когато договорът за търговско

представителство, сключен за определен срок, се прекрати предсрочно от насрещната страна (принципала). В този случай прекратяването не се основава на форма на виновно неизпълнение и затова в полза на търговския представител, който е изправна по договора страна, се поражда право на обезщетение за причинените в резултат на предсрочното прекратяване вреди. Настоящият случай обаче не е такъв. **Тъй като ищецът е виновната за неизпълнението на договора страна, няма основание да претендира обезщетение за вреди.** При установена неизправност на агента „ЮПЕЙ“ ЕООД, дружеството е длъжник на отговорността, а не неин кредитор. Имуществените вреди, настъпили в резултат на развалянето на договора и дефинирани в разпоредбата на чл.82 ЗЗД като "претърпяна загуба" - фактическо влошаване състоянието на засегнатото имущество и "пропуснати ползи" - неосъществено сигурно увеличаване на имуществото, пропуснатата печалба, подлежат на обезщетяване, но винаги от неизправния по договора длъжник, а в случая това е ищецът. Затова и евентуално заявения иск е неоснователен и правилно е отхвърлен от първоинстанционния съд.

Сумата от 45 000 евро се **претендира и евентуално като обезщетение за недадено двумесечно предизвестие за прекратяване на договора по см. на §10,ал.2, предл.1 от договора, дължимо за периода 01.03.2019 г. - 01.05.2019 г.**

Както бе коментирано по-горе, **договорът е развален поради неизпълнение от агента „ЮПЕЙ“ ЕООД, а не с предизвестие от два месеца, в който случай прекратяването на празната връзка не се основава на неправомерно поведение на някоя от страните. Затова при разваляне в резултат на неизпълнение не се дължи обезщетение за неспазено предизвестие.** И този иск е неоснователен, поради което правилно е отхвърлен.

По тези съображения и при съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции, обжалваното решение следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

По разностите:

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.3 ГПК, на въззиваемото дружество следва да бъдат присъдени разностите за въззивната инстанция съобразно представения списък по чл.80 ГПК. Претендиран е заплатения от дружеството адвокатски хонорар в размер на 3 543,25 евро с левова равностойност 6 929,99 лева. Към списъка са представени фактура и банково извлечение за действителното плащане на сумата по сметка на Адвокатското дружество „П. и Д. А.“. Затова адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в претендирания размер съобразно изхода на спора.

Така мотивиран, Софийският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №502 от 13.04.2023 г. на СГС,ТО, VI-16 състав, постановено по т.д.№ 1158/2021 год., **в обжалваната му част**, с която са отхвърлени предявените от „ЮПЕЙ“ ЕООД срещу „ЕВРО ПЕЙМЪНТ ГРУП“ ГМБХ, Федерална Република Германия искове:

- главен иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща възнаграждение по Договор за услуги от 02.07.2018 г., дължимо за периода 01.03.2019г. - 31.08.2019г.;

- евентуален иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща **обезщетение по чл.47, ал.2 ТЗ**;

- евентуален иск за **заплащане на сумата 45 000 евро**, представляваща **обезщетение за недадено двумесечно предизвестие за прекратяване на договора**, дължимо за периода 01.03.2019 г. - 01.05.2019 г., както и в частта за разноските.

ОСЪЖДА „ЮПЕЙ“ ЕООД, ЕИК 205186824 **да заплати на** „ЕВРО ПЕЙМЪНТ ГРУП“ ГМБХ, Федерална Република Германия, вписано в регистъра на Районен съд - Франкфурт ам Майн с № HRV 74761 на основание чл.78,ал.3 ГПК **сумата 6 929,99 лева разноски** за адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____